

Ramon Gómez Molina

**A la mort
d'Anna Maria Moix**

Tinet
www.tinet.cat

Tota literatura, en madurar, té el seu abocador, el seu registre d'instantes desapareguts i vides oblidades, contades amb to tremolenc i veus fluixes de difunt.

Virginia Woolf, *Escrits sobre literatura*

M'ha sorprès. Sempre sorprèn la desaparició d'un amic volgut, o de qualsevol desconegut; tot pot ser perquè, al final, t'adones que en aquest món et vas quedant més sol que un mussol i el cabell que cavalca voleiat pel vent és cada dia més escàs i mes cendrós.

Abans de conèixer l'Anna, el treball editorial va fer que, per uns anys, tingués una relació laboral bastant estreta amb el seu germà, en Ramon Moix.

Amb aquest vam conduir un parell de revistes de relatiu èxit. *Picnic* en va ser una d'elles. En aquell llavors, encara en Ramon Moix no era tan conegut com Terenci Moix. També en aquell temps, quan l'Anna no comptaria més de quinze o setze anys, el cuquet de lletraferida la tenia

conquerida. Idolatrava el seu germà, que empenia una ruta literària que culminaria amb un èxit total.

Un matí, l'Anna es va presentar a la redacció. Era una nena que no sabia què fer amb les mans, semblava que l'hi sobraven. Quan el seu germà ens la va presentar, es va ruboritzar com una rosella. Comptat i debatut, la noia portava un poema o un conte per veure si es podia publicar en alguna de les nostres revistes.

Pel que es veu, en Ramon ja la va advertir que no vingués "a empenyar". I ella no li va fer el mínim cas. Potser per això, ell, bastant irat, digué:

—Et vaig dir que no vinguessis, que la nostra revista no s'ha fet per aquestes cagadetes que escrius tu...

L'Anna es va posar a plorar com una magdalena. Acte seguit s'embutxacà el seu treball i marxà tot pensarosa, sense acomiadar-se de ningú.

D'ençà llavors, vaig tardar bastant en tornar-la a veure. Diverses vegades, junt al seu germà, en la presentació d'algun nou llibre, dels molts que anava escrivint.

També s'ha de dir que no hi havia prou sintonia catalanista que ajudés a apropar-nos.

Que en pau descansi.

Primera edició en ePUB i PDF: març de 2014.

Publicat a www.tinet.cat.

Diputació Tarragona

Distribució sota llicència "[Reconeixement –
No Comercial – Sense Obra Derivada
\(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

